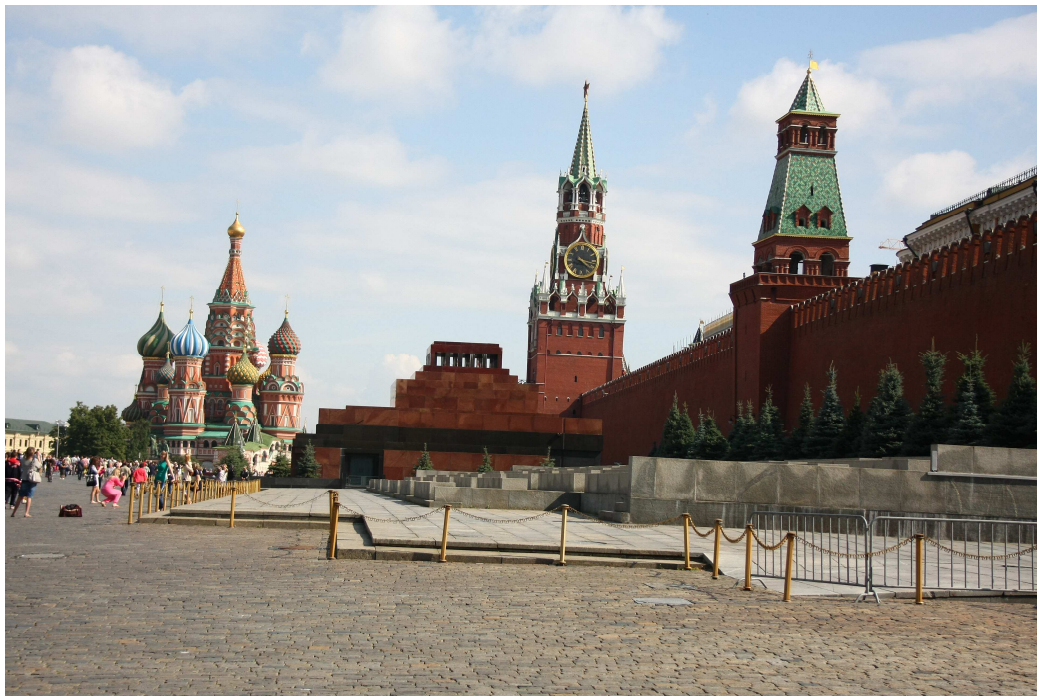

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.cz, 28057477 ICQ

Rusko 2013

Moskva

Den t -7 až 0

Všechno začalo už před čtrnácti dny, kdy jsme se vrátili z naší cesty po Balkánu 2013. Na této cestě jsme během této doby projeli přes Slovensko, Maďarsko, Srbsko do Makedonie, Řecko Kosovo. Díky loňskému zranění mám letos dost dovolené a ještě mi zbylo 14 dnů, které musím vyčerpat do konce července. Na rozhodnutí mám dva týdny. Zvažuji možnosti kam a jak vyrazit. Mám také dost práce okolo baráku, protože loni jsem toho taky zrovna moc udělat nemohl. Nemám moc náladu něco velkého plánovat a připravovat. Nicméně zjišťuji, že plánuju a připravuju stále míň a míň. Rád bych někam vyrazil na motorce, ale někam kousek dál. Problém je jen v tom, že na místa kam bych chtěl vyrazit je 14 dní málo.

Do Maroka je to po zemi 3.000 km a lodí 1.000 km a dva dny plavba lodí. Cestou po zemi anebo lodí stejně tak ztratím minimálně jeden týden. Koukal jsem ještě na Tunis. Je to taky 2.500 km a k tomu ještě trajekt a vízum, o které se musí požádat a jeho cena je 2.800 Kč. Další možností byla cesta po Pobaltí a k tomu jako bonus splnit si trošku sen a nakouknout taky už konečně do Ruska. Po zemi to vychází taky na 5.000 km, ale nemusel bych se nikam přepravovat a má cesta by začala hned za hranicemi s Polskem. Rozhoduji si podat žádost o Ruské vízum.

Přes jednu pražskou kancelář, která se zabývá vyřizováním Ruských víz, si podám žádost. Celkem se všemi poplatky to vychází na 3.500 Kč (je potřeba pozvání, rezervace ubytování, různé poplatky a cesta do Prahy). Všechno samozřejmě na poslední chvíli, protože minimální doba na vyřízení je 10 dnů. Nakonec volím expres do druhého dne. Doma zatím připravuji

motorku. Dám novou gumu, baterii, uděláme nové pytle na bagáž do kufrů, nový vak, nepromokavý kryt na GPS a také STK.

Kontroluji počasí u nás je 39°C a nad severním Polskem je zataženo a má to tak být po celých příštích 10 dnů. Teploty maximálně do 20°C. Jen na dva dny je předpověď bez deště. Nedovedu si představit, někde se máchat v deštích 14 dnů a ještě v takové zimě. Rozhoduji se změnit své plány a koukám na internetu na jízdenky do Ruska. Autobusové jízdenky vychází cca na 5.000 Kč a tak koukám ještě na letenky. Na internetu jsou Last Minute letenky za 5.500 Kč z Vídně. Problém je, že začíná sezóna a tak jsou vyprodané jízdenky do Vídně. Nakonec najdu na internetu letenku z Prahy do Petrohradu a zpět z Moskvy do Prahy za 7.000 Kč. Je to sice asi o 1.500 Kč dražší, ale odpadá 800 Kč za jízdenky do Vídně a také jedna cesta mezi Petrohradem a Moskvou. Jednosměrná jízdenka na vlak v Rusku stojí 1.500 Kč., takže ve finále se tím ušetří čas a finančně se to také vyplátí.

Plán je tedy takový, že zajedu koupit letenku do Prahy na letiště. Potom poletím do Petrohradu, kde zůstanu 4 dny. Dále se pak přesunu vlakem do Moskvy, kde také pobudu 5 dnů a poletím nazpět rovnou z Moskvy. V neděli vyrazím na letiště pro letenku, venku je už ráno přes 30°C. Jedu tedy na motorce, abych se aspoň trochu projel. Beru to přes Karlštejn a se zastávkou u bráčky na kafe. Na letišti mám vše vyřízeno do půl hodiny. Odlétám 23. 7. 2013, tudíž mám ještě v pondělí volno. V pondělí zabalím vše nejnnutnější a zbytek dodělám ráno před odjezdem. Když mám hotovo, jdu se projet na moto. Jedu na Boží dar a Klínovec, abych si ještě užil pořádně to teplo, protože předpokládám, že v příštích dnech se moc neohřeji. Po návratu vše připravím, abych mohl hned ráno vyrazit na cestu.

Den 1

Úterý 23. 7. 2013, 31°C, 6:00, Třebívlice CZ

Vstávám v 5h, dobalím poslední věci. Vypnu všechno nepotřebné doma v baráku. Poprosím souseda Aleše, aby občas zalil rostlinstvo. Chudák si s námi letos užívá, za což mu chci poděkovat.

V 6h mám hotovo a nakonec беру jen nějaké hadry na sebe, mycí potřeby a foťák. Vydávám se na cestu. Jdu na zastávku na náměstí. Jede okolo autobus a já trochu zmatkuji. Nevím čím to je, vždy když nám v ruce letenku, tak jsem z toho nějak na nervy. Autobus byl našťastí Louňák. Dojdu na zastávku a ještě tu čekám. Venku je zatím 17°C. Autobus přijíždí v 6:30h a za 24 Kč jedu do Lovosic, kde v 6:50h vystupuji na vlakovém nádraží. Jdu si koupit lístek za 113 Kč (už je to zase dražší) a hned jdu na vlak, protože jede v 6:58h. Naštěstí jede všechno na čas a tak to stihnu bez problémů. Jedu vlakem do Prahy na hlavní nádraží. Jezdí odtud linka „AE“ přímo na letiště. Jak jsem jel pro letenku, tak jsem jel po Evropské ulici, která je jak jedno velké staveniště. Dělají tu metro a opravují koleje tramvají. Nevím, jak dlouho bude trvat cesta z centra na letiště, tak proto volím přímou linku od hlavního nádraží. Na nádraží jsem před 8h a jdu si do stánku koupit něco k snídani. Zajdu do knihy, protože jsem zapomněl vzít si deník. Jdu do horního patra k silnici vedoucí před nádražím. Najdu zastávku autobusu označenou písmeny „AE“. Je tu docela dost lidí s kufry a jinou bagáží. Nastupuje se přednímu dveřmi a u řidiče se platí 60kč. Je to slušný chaos, protože někdo venku zapomněl kufr a řidič nechce otevřít zadní dveře. Odjezd je v 8:30h a na letišti jsme před 10h. Pravda je díky chaosu při nastupování jsme odjížděli po 9h. Po cestě kecáme s Italem ze Sicílie. Vystupujeme u Terminálu 2 a já jdu do haly najít svůj odlet. Koukám, že odbavování už začalo. Zajdu se ještě

převléknout a pak si jdu odbavit batoh. Potřebuji poslat CD s LP jednomu cestovateli, který mi ani nezaplatil za náklady asi je pro něj těch pár korun moc. Škoda, že si nepamatuju jeho jméno, vím jen, že dělá v Nisanu v Praze. Sháním ještě tužku na psaní, ale všude mají jen jako suvenýr za 100Kč. Normální propiska se tu nedá sehnat. U odbavení se setkávám s klukem a holkou. Letí na svatební cestu do Říma. Tak pokecáme a dostanu jednu propisku, prý jich mají několik. Můj batoh váží 9 kg. Chvilí pokecáme a já zajdu poslat to CD na poštu. Vracím se zpět, projdu kontrolou do bezcelní zóny. Hledám svou gate, posadím se tu a při čekání dopisuji deník. Po chvilí začne odbavování a tak jdu na palubu letadla na své místo. Moje první cesta vede do Paříže. Cesta trvá 1:20h a celou cestu je pěkně jen nad Německem jsou vidět mraky. Nad Paříží už je zataženo a je dusno. Cestou dostaneme něco k pití a slané pečivo. Po přistání se vydávám na přesun na druhou stranu letiště. Zabere mi obvyklou hodinu. Je to nejhorší letiště, které znám. Při jízdě vlakem mezi terminály začíná přšet. Musím na terminál 2E ke gate L27. Než se tam dostanu tak je venku pěkná bouřka a solidně leje. Z haly koukám na Airbus A380, jak startuje po mokré runawaii. U stánku si koupím kafe za 1,5e. Teda mám jen 1,48e. Dostanu ho od prodavačky, které dodá 2 centy ze svého díška. Díky. Po 15h jdu ke své gate, kde zase dopíši něco málo do deníku. V 16:30h začíná odbavování a na palubě letadla jsem po krátké chvilí. Sedím vedle mladého ruského páru. Hned po posazení vytahují placatci a malou flašku vína. Letí z dovolené, byla na francouzské riviéře a v Monaku. Pak nám oznámí, že budeme kvůli špatnému počasí 50 min čekat na odlet. Sousedé během chvíle zdatně ztrestají dvě flaštičky a vytahují další 2l Befeetera. No ten jim snad chvíli vydrží. No nalívají ho do deckových kelímků a tak ubývá docela slušně. No a padne ještě jedno víno. Startujeme v 18h a nic zvláštního se neděje. Dostaneme jídlo a později se sousedy chlastáme stakany na družbu a zdarovje. Dovídám se, že se jmenují Alexander a Oxana. Jediný štěstí je, že po 2h letu usnou, protože bych tam jinak doletěl totálně na kaši. Zmizel i jeden litránek z befeetera. Když se později před přistáním proberou, tak se domlouváme, že mě vezmou do centra a pomůžou mi najít nějaký hotel. Přijede pro ně Alexandrův bratr Jura autem. Přistáváme a venku to vypadá, jako kdyby tu lilo týden. Všude je spousta vody a louže. Přestupujeme z letadla rovnou do autobusu. Venku je pěkná zima. Jdeme do haly letiště, které je docela malé a na něm svítí nápis „Gorod Geroj Leningrad“. Zajdu si na WC a pak jdu k pasové kontrole. Projdeme docela rychle a jsem vpuštěn do Ruska. Mířím pro batoh a pak se rovnou v hale převléknu do kalhot a mikiny. Posouvám čas +2h na 23:30 h. Směnárna je zavřená a hala letiště je malinká. Tak čekáme před halou na Juru s Autem. Po chvilce přijede, stál kousek před vstupní halou. Naházíme věci do auta. Je to starý Nisan, který už něco zažil. Auto nejde nastartovat a ani se nerozsvítí jediná kontrolka. Tak otvírá haupnu a mlátí do pojistkových skříněk. Pak se vrátí do auta a po otočení klíčku se palubka rozsvítí. Jo když víš jak a kam do toho třísknout. Pak zavře haupnu a nastartuje. Jedeme z letiště, směrem centrum. Cestou kecáme, předměstí nic moc takové ošuntělé baráky jaké máme i u nás. Jediný rozdíl je v tom, že tady jsou ošuntělé všechny. Mají tu levný benzín za 32 rublů (něco okolo 20 Kč na naše). Všude je potopa a jsou zaplaveny i nájezdy na dálnici. Jedeme přes řeku Něvu a po jejím břehu do centra. Jedeme stálou rychlostí přes 100 km/h, cestou vidíme tři bouračky. V centru jsme okolo půlnoci a hledáme hotel. Najdeme jeden, kde je za noc za 3.600 rublů. Druhý je hned ve vedlejší ulici za 4.200 rublů. Hledáme jiný a nakonec na internetu najdeme hostel za 600 rublů. Oxana s Jurou tam zavolají a domluví ubytování. Paní Galina Alexandra je trošku hotová z toho, že jí tam přijede cizinec, protože nemluví anglicky. Tak je to docela sranda. Během toho přichází další bouřka a slejvák. Trvá tak 10 minut, ale stojí to za to. Jedeme přes most na druhou stranu řeky. Není

moc času, protože se na noc mosty zvednou a jsou zvednuté až do rána. Zajedeme na hlavní ulici, které se táhne celým centrem města a jmenuje se „Něvskij prospekt“ číslo 139. Tak to je super místo. Jsem kousek od jejího konce, ale je to centrum. Ulice hned vypadá jinak než ty, kterými jsme jeli do teď. Je tu světlo a pěkné, opravené pěti patrové domy. V jednom je průchod do dvora. Ve dvoře jsou plechové dveře s nápisem „Lime hostel“. Zazvoníme na zvonek a mí přátelé všechno vyřídí. Nechají mi na sebe kontakty, kdybych něco potřeboval. Pak se loučíme a oni jedou rychle zase zpět přes most. Super lidi, za takové lidi jsme na svých cestách vděčný. Díky vám. Jdu se ubytovat a umýt. V 1h jdu spát do společné místnosti pro 8 lidí.

Den 2

Středa 24. 7. 2013, 18°C, 10:00, Saint Peterburg / Leningrad, RUS

Vstávám v 10h místního času. Na recepci přijde mladší holka, která umí trochu anglicky. Jmenuje se Xenia (rusové namají „X“ takže to píšou KSENIJA) No to je teda mazec. Vyřídíme spolu papíry na ubytování a registraci v hostelu. Říká, že letí příští úterý do Prahy, tak jí dávám několik tipů, kam se zajet podívat. No moc toho o Čechách neví, zná snad jen pár míst v Praze a to je všechno. Podle mě v Praze nic zajímavého není, na rozdíl od nedalekého okolí, kde jsou hrady jako Karlštejn a podobně. Dostávám také několik tipů, kde co je a kam jít. Je okolo 12h a já jdu ven na Nevskij pr., kde si hned ve vedlejší bance vyměním peníze. Vracím se zpět do hostelu a platím 2.650 rublů za 5 nocí. Je to zvláštní suma, tak se ptám jak to. Jelikož jsem přijel po půlnoci tak mi z dnešní noci napočítali jen polovinu a ještě je tam nějaká cizinecká daň. Každopádně mám zapláceno až do soboty. V hostelu jsou společné místnosti, koupelna a WC pro chlapy a druhá pro ženský. Také je tu společná kuchyně, kde je všechno vybavení jako máme doma. Každý si tu vaří a využívá veškeré vybavení dle libosti. No tak to je super. Nakoupím si nějaké jídlo a večer si uvařím. Je to skvělý v tom, že se nemusí nic sebou tahat, všechno tu je. Potom jdu ven a vydávám se po ulici směrem ke stanici metra Alexandra Nevského. Na druhé straně kruhového objezdu je stejnojmenný chrám. Uprostřed kruháče je socha a nalevo je obrovský hotel Moskva. Projdu žlutou bránou do parku a po několika metrech přejdu přes jeden kanál. Za ním je kovaná brána a vedle ní je budka. Zde se platí vstupné pro cizince 130 rublů a studenti 100 rublů. Platím 100 a jdu se podívat dál. Dojdu k chrámu, který má žluto bílou fasádu a jeho okolní budovy mají oranžovou bílou. Před budou je několik mnichů, postávají tu u nějaké zvonkohry. Také je před budovami menší zahrádka. Na druhé straně je pak park a hřbitov zároveň. Po stranách jsou dvě sochy, jedna znamená příchod Krista a druhá je nějaký kruh. Po jeho obvodu jsou dokola stejné budovy, jako vedle chrámu jen jsou menší. Vzádu za budovou, která je přímo naproti chrámu, je velký park. Budovou je zakázáno projít, tak se vracím zpět a jdu se podívat do chrámu na pravoslavnou výzdobu. Je hodně podobná té, jakou jsem viděl, před pár dny v Řecku. Vyzdobené všechny místa ikonami a s velkými lustry a oltářem. Pěkná je ve středu kopule se spoustou oken. Pak se vracím ven a jdu okolo kanálu na hlavní ulici vedoucí okolo Něvy. Obejdu chrám na druhou stranu. Zde se okolí mění v staveniště, ošuntělé domy s šedé fabriky. Všude se něco kope, je tu bahno a všude se povaluje stavební materiál. Projdu kousek za chrám a jednou z uliček se vydávám zase zpět do velkého parku. Park je dost zanedbaný a jsou tu i klouzačky pro děti v dost dezolátním stavu. Posedávají tu míšníci a všude smrdí chlast. Projdu parkem zpět k budově. Na jejím rohu nějaká holka maluje obraz. Vracím se na Nevskij pr., a jdu po něm dál, na druhou stranu. Minu svůj hostel a jdu se podívat k Carskému

chrámu, který je o jednu ulici dál nalevo od Něvského pr.. Jmenuje se Fedorovskaja Ikon of our Lady katedrála. Je za plotem a je to klasický malý kostelík s prostou výbavou. Vsup je zdarma. Z pravé strany něco staví a lepí to přímo k chrámu. Pak se jdu podívat na nádraží. Vlaky jezdí do Moskvy každou hodinu a na peróně právě stojí rychlovlaky SABSAM. U kas je spousta lidí a fronta se vůbec nehýbe. Rozhoduji se to nechat na jindy. Jdu dál a jdu se podívat na náměstí Vostanija před nádražím. Je tu mala kruhová budova v římském stylu se spoustou sloupů. Na druhé straně je velká bílá budova s nápisem „Gorod geroj Leningrad“ a uprostřed kruhového objezdu je postavený monument (obelisk). Jdu se podívat dál na Belozerskij palác. Je to červená budova u jednoho z kanálů. Takových budov je po délce Nevského pr. mnoho. U kanálu Fontanka se zastavuji na mostě Aničkov, kde nabízejí naháněči plavby loděmi na rozsvěcení Něvských mostů. Na mostě jsou černé sochy koní. Všechny budovy okolo mají 4-5 pater a jsou pěkně opravené. Dole jsou restaurace a nejvíc je tu kaváren a čajoven. Kafe prodávají snad na každém druhém kroku. Jeho cena tak tak okolo 100 rublů podle toho jak kde. Zajdu se podívat okol paláce Tvorčestva na náměstí Ostrovskogo. Pak se jdu podívat do parku s velkou černou sochou věnovanou Jekaterine II. Pokračuji dál na Kazanské náměstí, kde je kostel postavený v římském stylu. Je to taková malé napodobenina Vatikánu. Před kostelem je park s fontánou a sochami. Jsou tu i kluk s holkou v dobových šatech a nechávají se fotit s turisty. Uvnitř v kostelu probíhají svatby. Pokračuji dál na Isaakijevské náměstí s katedrálou. Zaujme mě jeden obchod knihami, jehož výloha silně připomíná komunistickou éru. Chrám na náměstí je zase v římském stylu s hnědými mramorovými sloupy. Celá budova je světle šedá a kopule je zlatá. Chvilí se tu zdržím v parku a ještě se pak zajdu podívat na instituty za divadlem. Jdu do Aleksandrijského parku a tím projdu až na náměstí Dvorcovaja. Je to hlavní náměstí v Petrohradu s proslulou Ermitáží. To je budova na levé straně se zeleno bílou fasádou. Uprostřed je vchod a nad ním vlaje Ruská vlajka. Uvnitř je výstava všeho, možného co se umění týče, obrazů, soch, vykopávek a tak podobně. Vstupné je 450 rublů. V zadní části a po pravé straně jsou žluto bílé budovy. Na levé straně je budova postavena v obrovském kruhu a tvoří tak dojem kruhového náměstí. Ve středu náměstí je postavený hnědo černý monument s černou sochou držící kříž na vrcholu. Zajdu dál k Něvě, kde kotví lodě moderní vojenské lodě, ponorka a o kus dál plachetnice. V neděli má být svátek Ruského námořnictva. Zajdu k bronzové soše jezdce na koni. Na druhé straně řeky je pravoslavný kostel se zlatými kopulemi. Je zataženo a docela tu fouká a je 17°C. Vracím se zpět k Ermitáži a dál uličkami okolo kanálů až k chrámu „Spasitele v krvi“. To je opravdu nádhera. Je to hnědý kostel s několika věžičkami, na jejichž vršcích jsou barevné kopule. Má vyzdobenou fasádou ikonami a spoustou ornamentů. Projdu kolem dokola a jdu do Michajlovského parku. Ten je pěkný čistý a upravený. Na pravé straně je Ruské muzeum. Ve kterém je výstava obrazů, soch a podobně. Jdu se podívat okolo jezírek v parku na památník Pavla I. Je to chrám se zlatou špičatou věží. Podívám se ještě na sochu před památníkem a pomalu se vracím uličkami zpět k Něvskému pr. Cestou si nakoupím něco k jídlu a projdu okolo nádraží. Vracím se do hostelu, kde si udělám večeři a přitom kecáme s ostatními spolubydlícími. Jsem tu jediný cizinec, tak se musím, co se ruštiny týče trochu rozkoukat. Zjišťuji, že základní věci rozumím a tak se nějak domluvíme. Dáváme se hlavně do řeči s Vladimírem, který je z jihu od Kavkazu a pochází z Ukrajiny. Sem si přijel koupit auto a vyřizuje tu dokumenty. Až mu auto dovezou, opraví ho a pojedje s ním domů na jih Ruska. Vladimír mě zásobuje čajem a dává všem sušenky. Všichni co snědí to snědí a ostatní dají do placu pro všechny ostatní. Musím říct, že se mi to líbí, když někdo něco chce tak si to vezme a nikdo nic neřeší. Hlavně teda co se týče sladkostí, sušenek a tak podobně.

Den 3

Čtvrtek 25. 7. 2013, 17°C, 9:30, Saint Peterburg / Leningrad, Puškin, RUS

Vstávám v 9:30h a plánuji cestu do malého města Puškin kousek od Petrohradu. V tomto městě je Kateřinský palác a carské sídlo. Na recepci po snídani s Vladimírem najdeme jak se tam nejlépe dostat. Najdeme spojení veřejnou dopravou s asi čtyřmi přestupy. Tak jsem na to docela zvědav. No aspoň bude sranda, tohle mě baví, bez toho by to nebylo ono. Vydávám se na cestu v 11h. Jdu na metro na stanici Plošad' Vostanija, které je z boku vlakového nádraží z ulice Ligovskij pr. U okénka si kupuji žetony na metro. Jeden stojí 28 rublů. Beru 2 a platím stovkou. Nazpět dostanu jen několik kováků. Mají totiž i kovové 10 rublovky. Projdu turniketem, který si pamatuju ještě z pražského metra a který byl i v „Jen počkej zajíci“. Hledám červenou linku metra. Najít jí je trochu problém. Většinou se musí dojít na jednu stanici a podle barev s číslem dojít na jinou linku. Některé stanice jsou opravdu pěkný průchoďák. Hledám červenou směrem Puškinskaja a konečná Prospek Veteranov. Stanice metra je pěkná a je ve stejném stylu jako pražské metro. I vlaky jsou stejné, teda aspoň ty staré. Je vidět odkud to k nám přišlo. Nastupuji a jedu dvě stanice. Vystupuji na stanici Puškinskaja. Opouštím metro a u vstupu i výstupu jsou všude detektory a policajti. Koukám, ale nikdo nic nekontroluje. Funguje to asi spíš na namátkovém výběru. Dojdu ven před budovu a hned vedle je vlakové nádraží. Jdu dovnitř a u okénka se ptám, jak se dostanu dál do stanice Detskoe Selo. Posílají mě za policajty a jeden mě odvede ven k taxikářům. S jedním z nich se Anglicky domluvím. Musím jít z pravé strany nádraží. Tam jezdí také vlak, ale takový místní. Ten nazývají Električka. U vchodu si koupím lístek za 39 rublů a jdu na perón. Vlak má jet ve 13h. Na perónu se ptám, který z vlaků to je a jedna paní na mě spustí tak, že jí nerozumím ani slovo. Pak pochopím, že s ním jede taky, ale po chvilce někam uteče. Ptám se někoho dalšího a ti mě posílají do vlaku, který stojí na druhé koleji. Posadím se ve vlaku, který není nic moc a něco už pamatuje. Domlouvám se s pánem, co sedí naproti mně, aby mi řekl, až tam budeme. Vlakem prochází prodavači a nabízejí všemožné krámy. Divím se, že to může někdo vůbec koupit. Pak vlakem prochází starší žena s harmonikou. Jedeme asi půl hodinu a kecáme se spolucestujícími. Pak přistoupí jedna rázná ruská žena, které se nacpe so malé mezery na sedačce naproti mezi chlapy. Hodí zadkem na jednu a pak i na druhou stranu a tím si vytvoří potřebné místo. Potom se s tím pánem předhánějí v tom, kdo mi řekne, až budeme příjíždět do stanice Detskoe Selo. Po chvíli opouštíme město a vlak jede okolo dálnice. Okolí je zase ošuntělé a nic zvláštního tu k vidění není. Dle rady vystoupím ve stanici, do které jsem chtěl dojet. Jdu ven před nádraží, kde parkují autobusy MHD. Koukám na autobusy, které mají za oknem ceduli s tím, kam jedou. Vidím autobus K521 (což je Maršrudka). Maršrudky jsou o něco dražší než o trochu větší autobusy. Jaký je v tom jiný rozdíl nevím. Cena je 30 rublů. Nastoupím a zaplatím u řidiče. Jedeme, do centra to jsou asi 4 zastávky a na další pak vystupujeme společně ještě s několika lidmi. Ti se jdou také podívat na palác a park. Jsou to Rusové žijící v Austrálii, tak trochu pokecáme. Dojdeme na konec ulice a podél plotu parku jdeme doprava nahoru k paláci. Nahoře se pak platí vstupné 100 rublů. Po zaplacení se jde doleva před palácem do parku. Je to Carskoe Selo. Jdu okolo doprostřed. Udělám si několik fotek paláce, který je obrovský s modrobílou fasádou. Na pravé straně je pak kaple se zlatými kopulemi. Před palácem jsou krásné upravené barevné záhony. Chci udělat foto, ale baterka mi hlásí, že je prázdná. No to si ze mě dělá srandu, vždyť jsem si ráno bral nabitou. Vyndám jí a po vrácení ukazuje, že je plná. Tak mě napadá, že by byla

špatná baterie. Udělám několik fotek a obcháším palác. Uvnitř je zase výstava a je tu zase i pěkná fronta. Jdu se podívat do Jekaterinského parku, který je opravdu obrovský. Je tu několik jezer a okolo nich jsou postavené další budovy a jiné menší paláce. Nejprve dojdou k jednomu bílému paláci, který má uprostřed schodiště a po obou stranách černé sochy na bílých podstavcích. Horní část vypadá, jako řecký amfiteátr s pod ním je oblouk. Po obou stranách okolo oblouku vede nahoru zatočené schodiště. Zajdu se podívat nahoru a udělám si nějaké foto. Baterka zase stávkuje, tak jí jdu vyndat a vyčistím kontakty. Pak už je vše v pohodě. Jdu k jezeru a dojdou k dalšímu z paláců, který stojí přímo na břehu jezera. Palác je také modrobílý a uvnitř je několik soch. Má pěkné černožlaté mříže na dveřích. Před ním jsou schody vedoucí až do vody. Jedna babka tu krmí kačeny. Vypráví mi, o tom jak sem chodí krmit kačeny a jak vyrostli a tak podobně. Pokračuju dál do parku směrem od jezera. Tady je další palác s budovou uprostřed. Okolo má křídla, které tvoří kříž. Budova má okolo sebe vodní příkop a je také modrobílá. Konce sloupů jsou pozlacené. Okolo bran jdu zase zpět k jezeru okolo říčky vytékající z jezera. Je tu taková umělá kaskáda z mramorů a kamenů. Dojdou k jezeru, kde jsou tři, cihlové budovy. Jedna vypadá jako zámek a dvě jako věže. Uvnitř je jen nějaký bufet a tak jdu parkem dál. Dělá se tepleji a tak si na jedné lavičce dávám odpočinek. Uprostřed jezera je malý ostrov, na který jezdí přívoz od cihlového zámku. Nalevo je pak mála mešita s jedním malým minaretem, který má zlatou kopuli. Vzadu za mešitou je několik mostů a lávek vedoucí přes přítok do jezera. Velký býlí most má podstavec s oblouky ve vodě jezera a nahoře pak antickou střechu na sloupech. Připomíná tak altánek. Okolo je pak bílé zábradlí. Procházím se parkem a pozoruji ochočené veverky, které lezou po lidech a vlezou jim až do tašky pro nějaký ten oříšek. Vracím se zpět k Carskému selu a jdu se podívat ještě z boku. Pak projdu parkem nalevo na velké parkoviště. Projdu přes něj před hlavní vchod do paláce. Naproti je Alexandrijský park. Projdu branou přes most s čínskými sochami do parku. Tento park je oproti Jekaterinskému zanedbaný. Jsou tu vodní příkopy zarostlé žabincem. Jdu k Alexandrijskému paláci, ale dostanu se k nějaké věži. Okolo je několik bronzových soch. Jsem odchycen a dostanu se na poslední prohlídku věže v ruštině. Po vstupu so věže se dole zaplatí vstupné 120 rublů. Uvnitř toho moc není. Většinou to jsou prázdné místnosti s vyzdobenými stropy a pěknými dřevěnými podlahami. Jsou tu čtyři patra. V prvním jsou kamna připomínající plechové truhly. Ve druhém je místnost s červeným stropem, ve třetím místnost s trůnem a velkým stolem určeným k hostinám. Ve čtvrtém je prázdná místnost se zástavami. Na vrcholu je pak terasa s hradbami a vlajkou. Z ní je pěkný výhled na okolí a na rozesté různé chrámy v okolním lese. Moc toho jinak vidět není, protože je to jedna velká placka. Z výkladu jsem mimo jiné pochopil, že Carský palác byl postaven na nejvyšším místě 70m.n.m. Všechny paláce okol jsou prázdné a vše je přemístěno do Ermitáže a ostatních muzeí. Po prohlídce se jdu podívat na Alexandrijský palác, který je žlutobílý a postavený ve tvaru písmene U. Odcházím z parku a jdu městem směrem zpět do centra. Koukám na elektriku taženou středem ulice, ta je zavěšena na lanech napnutých mezi domy. Visí na ní i lampy a semaforey. V centru je malý park s pravoslavným kostelem. Připomíná chrám, Spasitele v krvi v Petrohradu jen není tak velký a honosný. Okolo jsou menší budovy a jedno delší podloubí. Na druhé náměstí počkám na autobus a 521 jedu na Vakzal (což je výraz pro nádraží). Na nádraží si koupím lístek a nemůžu najít průchod na druhou kolej. Nakonec mi poradí hlídačka u turniketu. Lístky se kontrolují několikrát. Nejdříve se projde turniketem, kam se přiloží lístek. Pak se kontroluje ve vlaku a při odchodu z nádraží se používá pro otevření turniketu, abyste se dostali ven. Takže se lístek nesmí po kontrole ve vlaku vyhodit. Ve vlaku kontrolují dva lidi, každý si kontroluje svou stranu od uličky ve

středu. Každý vchod i východ hlídají policajti. Odjždím vlakem v 17:45h a na nádraží Viterbskij vakzal v Petrohradu jsem v 18:15h. Jdu si dát kafe za 52 rublů. Venku je zase zataženo a je 17°C. Chvilí koukám po okolí a pak se vracím zpět do centra na Něvskij pr. Z metra vystupuju u Moskevského vakzalu. Jdu si koupit lístek na vlak do Moskvy jedoucí 29. 7. 2013 v 1:50h ráno. Cena je docela dost čekal jsem, že to bude méně. Platím 2650 rublů a je to nejlevnější co ještě mají. Dají se koupit i od 1000 rublů (obyčejné sedadlo), ale musí se kupovat hodně dopředu. Tohle je lůžkový a kupé. Prý se dají sehnat i autobusy. Do hostelu se vracím po 20h. Bavíme se na recepci, kde se dovídám ony informace o lístcích. Domlouváme se, že tam ještě jednou zajdeme, až paní na recepci skončí. Udělám si mezitím večeři a dopisuji deník. V hostelu dokupuji jeden den navíc, chci se podívat na Den námořnictva. Po 22h zajdeme s paní na nádraží a jdeme do druhé haly, která je na levé straně. Ta je otevřena 24h denně. Zjistíme, že už žádné lístky nejsou a nejsou ani ty za 2650 rublů. Už jsou jen ty přes 4800 rublů. Tak nádraží opouštíme a necháváme to být. Rozloučíme se, paní se vrací domů a já do hostelu. V hostelu kecáme s ostatními spolubydlíci a ve 0:30h jdeme ještě na čaj.

Den 4

Pátek 26. 7. 2013, 24°C, 10:00, Saint Peterburg / Leningrad, RUS

Vstávám zase po 10h. S Xeníí na recepci vyřídíme ještě jednu registraci pro ten další den, co jsem doplácel. Také se domluvíme a zabookujeme hostel v Moskvě nedaleko Rudého náměstí. Jmenuje se Safari hostel a je na ulici Petrovka str. 26 bld. 8. Cena je 740 rublů na den. Rezervujeme 4 dny. Takže mám vše domluveno a zařízeno. Z ceny za ubytování jsem měl strach, protože Moskva je jedno z nejdražších měst a myslel jsem si, že budu mít problém nějaký hotel za rozumnou cenu sehnat. Později vyrazím ven do města. Dnes je venku nádherně. Je modro a svítí slunce. Tak to bude konečně na to udělat nějaké pěkné foto. Zatím to bylo všechno nevýrazné s šedivou oblohou. Jdu do metra a u okénka zase kupuji 3 žetony za 84 rublů. Jedu červenou trasou (je to číslo 1) do stanice Plošad' Mužestva. Vystupuji v okrajové části, kde jsou jen paneláky. Hledám prospekt Nepokorjoných, který vede k Piškarijovskému hřbitovu a pomníku. Jdu nejdřív okolo paneláků a potom nějakým parkem. Za parkem se na autobusové zastávce pro jistotu ptám nějaké paní na cestu. Říká, že je to ještě asi 500-600m a pak je na levé straně památník. Zhruba to může být od zastávky metra tak 3km. Dnes je opravdu teplo a je to rozdíl oproti posledním několika dnům. Na slunci to opravdu hřeje. Dojdu k památníku. Vedle vchodu jsou po obou stranách mramorové budovy ve tvaru kostek s antickými sloupy. V pravé je muzeum blokády Leningradu a v levé je WC. V muzeu jsou fotky z války a promítají tu film co se ve městě během celé doby dělo. No je to opravdu děs jak si můžou něco takového lidi dělat. Pak se jdu podívat dál do parku. Za budovami je vydlážděný prostor a uprostřed hoří věčný oheň. Po stranách jsou stromy a mezi nimi jsou travnaté plochy. Na konci jsou schody, které vedou na obrovský prostor zhruba o 5m níž. Uprostřed je vydlážděný prostor se záhony růží a na jeho koci je před zdí pomník s černou sochou ženy s roztaženými rukama. Na zdi za ní je napsané poděkování a věnování všem těm, kterým zde při obraně Leningradu zemřeli. Všude okolo jsou stromy a pod nimi jsou travnaté plochy. Jdu se podívat dolů do parku a zjišťuji, že to všechno co vypadalo, jako travnaté plochy jsou hromadné hroby. Na jejich začátku je vždy mramor s letopočtem a symbol srpu s kladivem anebo hvězdy. Při pohledu na to kolik jich tu všude dokola je mě polévá studený pot. Ať se podívám kamkoliv, všude jsou tyhle hroby, v některých jsou

zapíchané cedulky se jmény anebo s fotkou. Náhrobky jsou očíslované a je jich tu přes 200 a k tomu je pak ještě všude okolo spousta dalších menších a jednotlivých hrobů. Napravo na konci je zeď s věnováním všem těm, kteří přišli Leningradu na pomoc. Dozvěděl jsem se, že je tu 750 tis. mrtvých. To je naprosto nepředstavitelné, v životě jsem nic takového neviděl. Teprve když to vidím, musím se zamyslet nad tím, co se tu muselo dít za hrůzu po 900 dnů. Beztak si to člověk nedokáže představit. Strávím tu čas do 15h. potom se vydávám nazpět. Jdu na zastávku vedle a čekám na nějaký autobus. Ptám se jednoho pána, jestli mi řekne nějaký autobus, který jede na nějakou zastávku metra. Říká, že on jede taky a tak mám jet s ním. Přijede autobus 178 a pán za mě po nastoupení zaplatí jízdenku a peníze si vnutit nedá. Jedeme na stanici Inženýrskaja, kde vystoupíme a přeběhneme na druhou stranu velké křižovatky. Jdeme do metra a chce mi zaplatit i metro. Ukazuji mu, že lístek mám. Říkám mu, kam chci jet a tam se dohodneme, že bude nejlepší dojet na stanici Plošad' Lenina. Jedeme spolu, a když vystupuju, tak se rozloučíme. Opouštím metro a jdu najít Finlandskij prospekt. Jdu k mostu Sampsonovského, ze kterého už je vidět Aurora. Přejdu na druhou stranu pře jedno rameno řeky a jdu k Auroře z boku. Podívám se na tuto „slavnou“ loď, jejímž výstřelem začala revoluce a následný pád carského režimu. Na dělu ze kterého bylo vystřeleno je pamětní cedule. Udělám si tu několik fotek a vyblejsku taky pár turistů, kteří mě požádali o foto. Chvilí se tu zdržím, koukám na loď a na řeku. Vedle stojí rybáři a chytají v řece okouny. Jeden za chvíli vytáhne dva. Po nábřeží Petrovskaja jdu k parku Trojskaja. Cestou u břehu kotví několik plachetnic sloužící jako restaurace. Vzadu za parkem je mešita s tyrkysovými kachlíky. Úplně stejné jsou v Iránu v Isfahánu. Jen je menší a samotná. Nicméně je opravdu nádherná. Je funkční a mohu se jít podívat dovnitř. Škoda, že tu není Laura, ta se do ní chtěla podívat v Makodonii, ale tam byly bez výzdoby. Tohle by se jí určitě líbilo. Vznesu si tu jednou malou soukromou prosbu a kluci, kteří málem přišli přede mnou se zarazí. Vidím na nich, že nevědí kam se mnou. Tak je pozdravím „Salam Alajkum“ na což mi stejně odpoví a vezmou to obloukem za mnou. Chvilí tu strávím a pak opouštím mešitu a jdu do Alexandrijského parku, který je druhé straně ulice. Projdu jím a jdu k Petro-Pavlovské pevnosti na břehu. Stavba s hradbami (obvodovou zdí) hodně připomíná Tereziňskou pevnost. Uvnitř je pak na nádvoří bílý kostel s vysokou, špičatou a zlatou věží. Od té se tak odráží slunce, že jí vyfotit je dost velký problém. Ostatní budovy jsou žlutobílé. Mají tu také WC v autobusech. Opouštím pevnost druhým vchodem a jdu se ještě podívat na vojenské muzeum vzadu za kanálem vedoucí okolo pevnosti. Jsou zde vystavené vojenské auta, tanky, děla, letadla a rakety. Mířím přes mosty, kterým dominují obrovské červené sloupy. Vracím se do centra k Ermitáži. Zastavím se u Bronzové sochy Alexandra Velikého postavené na velkém kameni na náměstí Děkabristů. Je to také jedno z nejznámějších míst tady v Petrohradu. A najdete ji snad na každém pohledu anebo prospektu. Pak dojdu na plošad' Dvorcovaja, kde je spousta paláců a Ermitáž. Udělám si foto s pěknou modrou oblohou. Hned jsou paláce hezčí a jejich fasády na fotkách barevnější. Chvilí se tu posadím a pozoruju rusky, jak se tu fotí v takových křečovitých pózách. Mají pravidelně vykloubené ruce, nohy a hlavu na jinou stanu než tělo. Nevím co je na takových fotkách zajímavého. Po malém relaxu se vydávám ještě okolo chrámu Spasitele v krvi zpět k hostelu. U chrámu taky udělám jiné foto a vracím se na Něvskij pr. Jdu na metro a jedu na stanici Moskevskaja, kde vystupuju u nádraží. Některé stanice metra jsou zde propojené a každá se jmenuje jinak, i když jsou hned vedle sebe. Po ulici se vracím do hostelu a v krámě dokoupím něco k jídlu za 187 rublů. Na hotelu si pak udělám večeři. Kecáme tu s ostatními až do půlnoci. Vladimír dnes nahodil diskusi na téma UFO a andělé. Také brouzdá na internetu a hledá ještě nějaké věci okolo jeho auta. Shání díly,

kteřé bude potřebovat na opravu. Také se dovídám, že mu zemřel syn v roce 1987, když mu bylo půl roku na nějakou mozkovou příhodu. Nejvíc mě dostává s těma jeho názorama na léčitele. Prý mu léčitel řekl, že syn zemře a on za tři dny zemřel. Pijeme čaj a kecáme do 1h. Pak jdeme konečně spát.

Den 5

Sobota 27. 7. 2013, 24°C, 10:00, Saint Peterburg / Leningrad, Peterhof, RUS

Vstávám po 10h a po snídani se vydávám ven. Venku je dnes také pěkně a tak se rozhoduji, jet se podívat na Peterhof. Říkají tomu Ruské Versailles. Je to palác postavený ve francouzském stylu se zahradami a fontánami. Jedu metrem ze stanice Majakovskaja po červené lince na stanici Baltiskaja. Vystupuji z metra a hned před stanicí je zastávka autobusů. Odtud jezdí autobus 404 za 70 rublů přímo na Peterhof. Autobusy mají za oknem i ceduli a tak najít ten správný spoj není žádný problém. Nastoupím do druhého autobusu, protože do prvního se už nikdo nevejde a na stojáka tam nikdo nechce. Cesta trvá 40 min a jede se okolo Finského zálivu za město. Autobus zastavuje přímo před branou paláce. Vystupujeme z autobusu a společně v davu projdeme branou, ze silnice do horní zahrady. Do této zahrady je vstup zdarma. Tady se platí, vstup všude. Nejen do paláců, ale i do parku a i do ostatních budov, které v parcích jsou. Jsou tu upravené trávníky a uprostřed jsou fontány se sochami. Jakmile někdo vlezle na trávník, ozvou se hlídači s píšťalkami a vyženou je zpět na cestu. Vzadu je samotný palác, který má zase pěknou oranžovobílou fasádu se zdobenými sloupy a římsami okolo oken. Po stranách jsou bílé kaple se zlatými kopulemi. Udělám tu nějaké foto a levou stranou opouštím horní park. Za palácem je pak prodejna lístků s vchodem do spodního parku s fontánami. Lístek pro cizince stojí 450 rublů a 300 pro Rusy. Pořád si mě tu pletou s Rusem, a kde kdo se mě ptá na cestu a tak podobně. Rozhoduju testnout ruštinu. Povídám „adin bilet“ a mám to jako domorodec za 300 rublů. Procházím turniketem do parku. Hned pod palácem je svak, který klesá tak o 15m. Ve středu je postavená několika kaskádová fontána se zlatými sochami. Nejznámější je ta kde Samson vítězí nad lvem. Po stranách jsou upravení záhony s ornamenty z barevného písku. Všude okolo je spousta dalších malých fontán. Pod středovou velkou fontánou je Altán rozdělený kanálem. Kanál teče od fontán celým parkem až do Finského zálivu. Prohlédnu si část d fontánami a jdu se podívat parkem až k moři. Do obou stran se rozkládá park, ve kterém je spousta dalších malých paláců, fontán a vodních příkopů. Také se tu fotí svatebčani a tak podobně. Projdu až k moři, kde je molo. Sem jezdí Lodě. Ruské střely, je to loď, která se vznese na takové křídla co má ve vodě pod trupem. Lístek, je ale dost drahý. Jdu se podívat do parku na pravé straně. Projdu větší část kolem a dojdu zpět k Petrovu paláci. Projdu okolo paláce a podívám se na fontány ze shora. Vydávám se ještě do druhé strany parku, kde je zase několik větších paláců s parky, fontánami a schodišti ve svahu. Je už po 18h a já se po prohlídce parku jdu podívat do města, kde jsem cestou zahlédl pěkný pravoslavný kostel. Najdu ho po chvíli a v jedné restauraci si dám nějaké kousky kuřete a ještě dostanu od obsluhy nějaká navíc. Projdu se Alexandrijským parkem okolo několika větších rybníků. Dojdu ke kostelu je postavený podobně jako ten Spasitele v Krvi. Zajdu se podívat dovnitř. Potom se vracím takovou klasickou místní uličkou na hlavní ulici. Domy jsou tu nízké a dřevěné. Je tu i klid, příjemná změna oproti chaosu v městě. Obzvláště pak Nevskému pr., který slouží snad i jako závodistiště. Každý tu stojí na semaforu, a když naskočí zelená tak vyrazí jako o život. Projedou několik křižovatek, a jakmile skočí červená tak zase brzdí jak o život a takhle je to pořád dokola. Motorčky mezi tím

lítají tak rychle že, se jen mihnou. No nic vracím se na zastávku, kde nastoupím do prvního autobusu (tranzita) a za 70 rublů jedu zase zpět do města. Jedu na zastávku metre Avtovo. Těsně před zastávkou zahlédnu po pravé straně starou tramvaj, tank a bunkr. Rozhoduji se tam jít ještě podívat. Přes most to zpátky nejde a tak musím jít spodem jako ostatní přes vlakové koleje. Kousek za kolejemi u hřbitova je zbytek jednoho bunkru. Je ale do poloviny v asfaltu a slouží jako WC. Tak jdu sál do parku. V parku je jeden pěkný opravený. Vepředu je na podstavci zelený tank a na ceduli je napsáno, že zde byla za války obraná linie města proti Němcům. Kousek dál je stará tramvaj. Je opravená a v oknech má fotografie, jak za války lidem sloužily včetně barikád a tak podobně. Vracím se zpět stejnou cestou. Jdu do metra a jedu na stanici Naruskaja. V LP jí chválí jako jednu z nejhezčích stanic a tak se na ní zajedu podívat. Stanice je opravdu zajímavá a po její prohlídce jedu zase nazpět do stanice Majakovskaja, kde vystupuji. Zajdu si na něco k jídlu a dám si kafe. Zastavím se v obchodu s foto a koukám tu na filtry a nějaké ruské manuální objektivy 8mm. Vracím se do hostelu, kde se ještě venku potkáváme s Vladimírem. Chvilí pokecáme na recepci. Jdeme do kuchyně a nabízí mi, že mi udělá večeři. Odmítnout nejde. Problém je, že on vaří všechno z pytlíku a tak je stejné jako u nás. Uvaří Boršč a pak bramborovou kaši z prášku a k tomu kefir (no to je něco pro mě). Nedá se nic dělat, tak hurá do toho. Zbytek večera trávíme již klasicky, kecáním do rána.

Den 6

Neděle 28. 7. 2013, 24°C, 10:00, Saint Peterburg / Leningrad, RUS

Vstávám zase po 10h. Jdu se umýt a udělat si snídani. Potom vstávají i mí dva zbylí spolubydlíci Míša a Vladimír. O něco později Míšovi přijela máma a tak se stěhuje jinam. Našli prý jiný hostel za 1.000 rublů za dvoulůžák. Vladimír udělal k snídani (no teda spíš už k obědu) něco jako ravioly. Musím si dát také. Vladimír pak vymyslel cestu na Smolenskoje kladbiště. Je to kostel svaté Kateřiny, je hodně posvátný a slavný. Jezdí tam autobusy s cedulemi přímo od zastávky metra. Před 14h jdeme společně na metro na stanici Alexandra Něvského a jedeme na stanici Vasiloostrovskaja. Zde přestoupíme na přímý autobus jedoucí ke kostelu. Autobus má za oknem ceduli Kladbiště (což znamená hřbitov) a stojí 30 rublů. Vchod je tvořen bránou v budově. V budově prodávají svíčky a podobně. Po průchodu branou se dostaneme na hřbitov, který je všude okolo. Po pravé straně je kostel. Nalevo pak vede cesta k malému kostelíku nebo kapli. Na půl cestě je zastřešená ikona, ze které vytéká voda na zadní straně. (MIRA – pomazání Krista a tady vytéká z ikony). Od kaple je strašná fronta. Vladimír si jde stoupnout do fronty. Jdu se podívat na kapli a okolo. Okolo kaple si lidé povídají s Xenií, píšou jí svá přání, ty dávají pak na okna a římsy. U zdí se také modlí další lidé. V přední části je kovová truhla na podstavci. Sem dávají zapálené svíčky. Jeden chlapík se v ní neustále přehrabuje a dělá tak místo pro další svíčky. Jdu se podívat na Vladimíra, ale moc nepostoupil. Domlouváme se, že se zajdu podívat po okolí a pak se tu zase sejdeme. Projdu si kousek okolí, kde je jen hřbitov a několik žebráků. Vracím se zpět ke kapli po 16h a Vladimír nikde není. Obejdu celou frontu i kapli 2x, ale nenajdu ho. Čekám u ikony a pak ještě vepředu u kostela, který je hned u vchodu. Po asi půl hodině to vzdávám. Nechci strávit celý den na hřbitově. Jdu zase ven před kostel, kde nastoupím do čekajícího autobusu. Ten nás ještě s několika dalšími odveze na zastávku metra. Od metra jdu ale pěšky ulicemi 6 a 7 linie k mostu Litenanta (vojáka) Šmidta. Na ulici je spousta obchodů a uprostřed jsou stromy. Vypadá jako pěší zóna v nějakém menším lázeňském městě. Po mostě přejdu na druhou

stranu náměstí. Všude je spousta lidí. Jezdí v autech s vlajkami, troubí a tak podobně. Na druhé straně je celé nábřeží uzavřené pro dopravu a je plné lidí oslavujících dnešní svátek vojenského námořnictva. Jdu mezi lidmi směrem k náměstí, je tu jen několik stánků se zmrzlinou a jiné prodávající námořnické čepice a různé vlajky včetně těch se srpy a kladivy. Všichni se fotografují na nábřeží u řeky a tak podobně. Jdu se podívat do Alexandrijského parku. Na jeho začátku je několik stánků s balónky a lidi do nich házejí šípkami. Snaží se strefit 3 se 3. Nikomu se to za tu chvíli, co to tu pozoruji, nepovedlo. Dále je v parku spousta námořníků a s nimi děvčata a domorodci. Všichni jen brutálně řvou a chlastaj, což opravdu nechápu. Chlast smrdí všude okolo jak v té nejhorší putice. Holt oslava v Ruském stylu. Někteří už polehávají a všude okolo je pěkný bordel. Valí se tu flašky od kde čeho. Projdu zbytkem parku, kde se necítím moc bezpečně. No aspoň že tu nejsem jako v jiných zemích raritka, kde je hned na mě vidět, že jsem odjinud. Přicházím na náměstí Dvorcovaja pl. s Ermitáží. Je celé uzavřené a před obloukem na plavé straně se buduje obrovské pódium. Jsou ty zábrany, a co dva metry stojí voják. Před zábranami se opakuje stejná scénka jako v parku. Večer až budou všichni ožralí tak to tu bude asi pěkná mela. No oni vědí proč tu mají tolik vojáků. Chvilku to tu ještě okouknu a pak se vracím na Něvskij pr. Najdu metro a na stanici Admiratelskaja nastupuji a jedu so stanice Sadovaja. Přestoupím na linku číslo 4 a dojezu do stanice Alexandra Něvského, kde vystoupím. Vracím se do hostelu okolo velkého červeného hotelu. Na pravé straně je křižovatka a za ní je pak průchod k mému hostelu. U průchodu potkávám Vladimíra. Teprve teď se vrací z té kaple. Prý tam byl do teď. Byl prý uvnitř, proto jsem ho nikde neviděl. Nicméně jsem rád, že jsem tam nezabil celý den až do teď a šel se podívat na Ruský svátek. Dělá k večeri nějaké ovesné vločky, které vydatně plavou, a ještě do nich dá máslo. Tak to opravdu nedám, to by mi můj žaludek moc nepoděkoval. Na toto téma dostávám instrukce o léčbě močí (říká tomu Urinální terapie). No to je zase mazec. Venku je světlo jako ve dne, a to i ve 23h. Kecáme v hostelu do půlnoci.

Den 7

Pondělí 29. 7. 2013, 20°C, 10:00, Saint Peterburg / Leningrad - Moskva, RUS

V 0:30h se vydávám na nádraží. Vladimír chce jít se mnou. Rozloučím se v hotelu a jdeme společně po Něvskom pr., k moskevskému vlakovému nádraží. Cestou koukáme, jak někdo rozsekal úplně na hadry jednu autobusovou zastávku, reklamní desku a semafor. Vlak najdeme bez problémů a ještě tu čekáme, než začnou cestující pouštět dovnitř. Mám koupeno kupé, je to lůžkový vlak. Říkám si, že jsem docela rád, protože, když jsem viděl, co se dneska odehrávalo v centru při oslavách. Říkám si nějak ti lidi asi musí jet taky domu a tak to bude v těch obyčejných vlcích docela síla. Jet se spoustou ožralých lidí několik hodin tak to bych ani nechtěl. Holka u vagonu je docela ošklivá a kontroluje mi přepečlivě doklady a jízdenku. Nevím, jestli tomu rozumí anebo jestli si to prohlíží. Nicméně jí to zabere, docela pěknou dobu. Potom mám povolení vstoupit do vlaku. Ještě naposledy se rozloučíme s Vladimírem a já jdu najít své kupé. Mám číslo 11, ubytuji se. Mám spodní postel a ta má úložný prostor, do kterého se vejde celý můj bág. Tak super. Po chvilce přijde Simon, Rus žijící v USA. Tak docela pěkně pokecáme. Nakonec ještě přijde jeden Ruský pár, o kterém jsem si původně myslel, že patří k Simonovi. Povlíkneme postele a vlak se rozjíždí. Kecáme se Simonem asi hodinu a potom zhasneme a jdeme všichni spát.

Probouzím se ráno asi 30 min před příjezdem do Moskvy. Z cesty jsem toho teda moc neviděl. Teď jsou venku jen stromy a občas nějaké ta vesnice. Zajdu otestovat vlakové WC. Musíme sundat povlečení z postelí a odevzdat ho. Po chvilce už jsme na nádraží. Nechci tomu ani věřit, že to tak uteklo. Jdeme společně se Simonem do vlakového nádraží a pak rovnou hledáme vchod do metra. Kupuji lístek do metra za 30 rublů a dostanu chip kartu. Tu je možné nabít dle libosti a na turniketu se vám po přiložení ukáže, kolik tam ještě máte jízdy. Simon mi ještě ukazuje jakou linkou metra, mám jet a pak se rozloučíme. Já jdu na zelenou a jedu na stanici Trubnaja. Vylezu z metra, přejdu přes křižovatku na druhou stranu a jdu dolů od stanice. Ve 2/3 ulice je na pravé straně průchod. Mezi ním a mnou je ale park, kterým se nadá projít tak to musím celé obejít. Hned v průchodu zahlédnu ceduli se šipkou Safari hostel. Najdu ho už snadno, když už člověk ví, co a jak má hledat jde to vždy snáz. Z venku to vypadá stejně jako v Lime Hostelu. Zazvoním a jsem vpuštěn dovnitř. Menším bludištěm chodeb najdu recepci, hned vedle společné místnosti s kuchyní. Jinak je vnitřek už takový jiný. Je vidět, že sem jezdí turisté pravidelně. V Lime to bylo takové familiárnější, ale zase to bylo jako doma. Během chvíle jsem ubytován ve společné místnosti pro 8 lidí. Cena je 750 rublů na noc a tak platím 2.800 rublů. Pak si dám sprchu. V pokoji je dokořán balkón a tak je tu docela kosa. Převléknu se a dám si něco k snídani. Je zde k dispozici, čaj, kafe a sušenky zdarma. Jdu na metro a jedu se podívat na adresu, kterou mám od Alexandra. Jiný kontakt totiž nemám. Najdu to snadno a vystupuju v okrajové části Moskvy, kde jsou jen paneláky a nějaké obchodní centra dost připomínající naše Vietnamské obchůdky. Hledám ulici a barák podle adresy. Najít dům není problém. Problém je ten, že nemají zvonky. Na dveřích mají jen kódový zámek, takže se nemůžu dostat ani ke schránce. Nakonec odchytnu nějakou holku, která vezme telefon a volá prý synovi Alexandra. Zdá se mi to nějaké podivné. Ke všemu ona vypadá, že se bojí a myslí si, že jí asi zabiju a pak znásilním anebo obráceně, bojí se se mnou i mluvit. V telefonu je to taky řeč jako rozprávka. Dovím se, jen že mě nezná a tudíž si nemůže přijít pro vzkaz. Docela mě serou, vláčím se sem takový kus a on nemůže vylézt, i když je doma, protože se bojí o svůj nebohý, ubohý život. Napíši Alexandrovi vzkaz na kus papíru. Podaří se mi odchytnout jednu starší paní. Je to sousedka z vedlejšího vchodu. Poprosím jí, jestli by nepředala tento vzkaz Alexandrovi nebo aby ho nějak hodila do schránky. Šancí tomu moc nedávám, ale za zkoušku to stojí. Pak jdu kousek s paní a pošle mě k metru jinou kratší cestou. Jdu na zastávku Novogirejevo, hledám nějaké potraviny. Zajdu se podívat do nějaké tržnice, kde pokecám s prodavačkou suvenýrů. Vyměním v jedné směnárně 50 eur za 2.200 rublů. Dokonce najdu i jeden několikapatrový obchoďák. Dole ve sklepě jsou potraviny a tak si tu nakoupím něco k jídlu. U vstupu je bába, která brutálně smrdí, je celá rozdrbaná a nehty na rukou i nohou má jak z hororu. Vracím se zase na metro a jedu zpět na stejnou zastávku odkud jsem vyrážel. Vystoupím a vracím se do hostelu. Udělám si kafe a ve společné místnosti si dopisuji deník. Večer pak přijde nějaký pacient, rozvalí se na gauč u TV. Pustí tam nějaký dementní seriál a k tomu tak nahlas, že se ostatní ani mezi sebou neslyší. Během chvíle se všichni kvůli jednomu vytratí. Pak to hodí na nějaký Ruský akční film a to už je úplně masakr. Studuji LP a jiné mapy, které jsou zde a na recepci a plánuju, kam se zítra vydám.

Den 8

Úterý 30. 7. 2013, 18-23°C, 10:00, Moskva, RUS

Vstávám před 10h a jdu si udělat něco k snídani. V 11h se vydávám ven do města. Dle rady Olgy jdu do centra pěšky. Je to jen kousek. Od hotelu jdu na druhou stranu, než odkud jsem včera přišel. Dojdu na ulici Balšaja Dmitrovka a jdu po ní dolů doprava směrem k centru. Venku mírně poprchává. Ráno chvíli docela slušně pršelo. Jedna ulice vypadá jako pěší zóna a tak jdu nahoru na Tverskajsku pl. Je zde malý park a v něm je Lenin. Zajdu se podívat na sochu. Okolo zdí, které slouží jako WC pro bezdomovce (vzpomínky na Indii) se jdu podívat k soše jezdce na koni. Jsem na ulici Tverskaja a po ní jdu zase dolů k centru. Dojdu před Rudé náměstí, kde jsou dvě červené budovy na Maněžní náměstí. Po pravé straně je červená zeď ohraničující Kreml. Je stále zataženo a teploměry na ulici ukazují celých 18°C. Před levou budovou je památník maršála Žukova. Projdu mezi budovami na Rudé náměstí. Na pravé straně stojí fronta lidí, kteří chtějí navštívit mauzoleum Lenina. Po levé straně je malý kostelík s oranžovobílou fasádou a zlatými kopulemi. Za ním je pak známý snobský obchoďák GUM. Na úplně opačném konci je pak kostel Vasilije Blaženého. Ten je hodně podobný kostelu Spasitele v krvi v Petrohradu, jen je o něco menší. Výzdoba a kopule jsou dost podobné. Po pravé straně je zeď, Kreml s věžemi na té zadní jsou pak velké hodiny. Ve středu náměstí, které je vydlážděné žulovými kostkami, je před zdí mauzoleum Lenina. Náměstí od tohoto prostoru je oddělené sloupky s železnými řetězy. Zdržím se tu skoro do 13h a pak se jdu podívat do GUMu, kde jsou jen předražené značkové obchody. Ve spodním patře je uprostřed fontána a v jedné ulici jsou vystavené závodní auta. Projdu GUMem a jdu ulicí Nikoskaja na náměstí Ljubljanskaja. Zaujme mě tu několik velkých domů. Jdu zase směrem dolů a po cestě narazím na park okolo zastávky metra Kytaj-Gorod. U metra je pomník tureckým válkám. Jdu se podívat do parku, kde nějaký bezdomovec spí pod igelitovou plachtou na lavičce s takovým množstvím krámů, že vypadá jako stánkař. V parku pozoruju nějaké praštěné holky s pálkami. Mají na tom míček a krouží s tím všemožně, aby míček nespadl z palky na zem. Při tom je fotí fotograf. Je zima a ony jsou polonahé asi, aby to foto bylo zajímavější. No nevím. Jdu se podívat dál a ve spodní části parku je socha Cyrila a Metoděje. Pak se jdu podívat ulicí Soljanka na památník obětem z Beslanu. Je to dost smutné. Dojdu k Ustinskému parku. Je tu velká bílá budova připomínající palác. Má věže se spoustou menších věžiček. V parku před budovou je obelisk z hnědého mramoru a na vrcholu má zlatého draka anebo dvouhlavého ptáka. Pak se jdu podívat na nábreží. Okolo řeky se vracím zase zpět ke Kremlu. Koukám na lodi plující po řece Moskvě a na rybáře chytající v ní ryby. Minu Kreml a pokračuji dál okolo chrámu Krista spasitele. Jdu se podívat k soše Petra I. Jeho socha je postavená na druhé straně řeky. Je to obrovská černá socha cca 40m. Jako podstavec je sloup, ze kterého vykukují přídě lodí. Na podstavci je pak koráb a na jeho palubě u kormidla stojí socha Petra I, který drží v ruce zlatý svitek. Vracím se zpět a nebe se začíná trhat. Na břehy mezi sochou a chrámem je několik zajímavých domů. Dělam si foto a jdu se podívat do parku okolo chrámu. Koukám na býlí chrám se zlatými kopulemi, který je obrovský a postavený na žulovém podstavci. Z boku k němu vede schodiště. Chrám je postavený ve čtverci s vchody do všech světových stran. Okolo je park. Napravo přes silnici a řeku od chrámu vede most na druhou stranu. Jdu se podívat dovnitř. Je to opravdu paráda, ta výzdoba je úžasná. Venku se už dělá pěkně a tak jsou fotky zase zajímavější. Dokonce se i otepluje. Vracím se ke Kremlu druhou stranou. Udělám novou sérii fotek na Rudém náměstí. V kontrastu se slunce ta červená vyniká úplně jinak. Jsem spokojen, protože jsem čekal, že podle předpovědi to slunce ani neuvidím. Také musím říct, že kdybych to jel po zemi, a měl všude jen jeden nebo dva dny, tak bych z toho nic neviděl. Zajdu se podívat ještě jednou do GUMu, kde si dám kafe za 60 rublů. Nakonec je tady levnější než v Petrohradě na hlavní ulici. Mají tu ještě americké kafe za 90 rublů a

kapučíno za 85 rublů. Než si vypiju kafe tak venku zase prší. Jdu se podívat ještě na Balšoj teatr na Teatralnom náměstí. Naproti je socha s několika citáty. Nejlepší je hlod „Proletáři všech zemí spojte se“. Vzpomenu si na Pelíšky a na větu „Proletáři všech zemí polibte mi prdel“. Mám co dělat abych se tu nezačal třískat smíchy. Pak jsou tu ještě citáty Marxe a Lenina. Všude jsou srpy a kladiva. Vracím se zpět do hotelu, po ulici Petrovka. V hostelu si jdu udělat něco k jídlu. Venku zase prší. Seznamuji se s Viktorem, který má postel nade mnou. Je z Vladivostoku a do Moskvy přijel na studia. Kecáme spolu asi do 0:30h a pak jdeme spát. Tady už není tak dlouho světlo jako v Petrohradě.

Den 9

Středa 31. 7. 2013, 18-24°C, 10:00, Moskva, RUS

Dnes ráno je zase zataženo. Kecáme s Olgou u snídani. Cvičí jógu a vypadá jak z koncentráku. Ke snídani si dala banán a druhý mi ještě nabízí. Nechávám jí, ať si ho sní sama nebo z ní za chvíli nic nezbyde. Ukazuje mi své foto, které má na internetu. Má tu mít nějaké setkání s nějakým Indem právě o józe. Po snídani se vydávám ven do ulic. Dnes mám v plánu projít Kreml. Nejprve se zajedu podívat do jednoho obchodu kousek od centra. Je to něco jako u nás Alza. Chtěl bych se tu podívat na nějaké širokoúhlé objektivy. Trošku to hledám, má to takový nevýrazný vchod z jedné ulice kde je to samý sklad. Obchod je třípatrový a nic moc tu není. Všechno je spíš na objednávku anebo přes internet. Pak se zase vracím a jedu metrem přímo na Rudé náměstí. Vycházím z metra dlouhým podchodem a vyjdu přímo u kas, kde se kupuje lístek do Kremlu. Plný stojí 700 rublů a do katedrál 350 rublů. Rozdíl je snad jen v tom, že je tam navíc vstup na věž, ale ta je momentálně stejně zavřená. Musím vystát docela pěknou frontu. Po koupi lístku jdu k mostu nalevo. Prochází se kontrolou, v prosklené místnosti s rentgeny. Nesmí se dál s batohem. Vysvětlují, že v něm mám jen foťák, tak jsem vpuštěn i s batohem. Po mostě se dostanu k jedné z rudých věží a tou se dostávám za rudé hradby. Hned napravo je hnusná prosklená a betonová kostka obložená mramorem. Je to nějaký novodobý palác, který svým zjevem naprosto hyzdí celé toto místo se starými budovami a kostely. Na druhé straně za silnicí jsou před budovou vestaveny staré kanóny. Tento palác pak pokračuje dál doleva, kde už jsou hlídači a nikoho tam nepouští. Je tu i menší park. Jdu dál, kde je na pravé straně obrovský černý kanón s dělovými koulemi. Za ním na pravé straně je pak náměstí s několika katedrálami. Jdu na jejich prohlídku. Výzdoba je stejná jako ve všech zdejších kostelech nástěnné malby, fresky a spousta ikon. Velký pozlacený lustr se svíčkami a pozlacený oltář. Projdu si tři chrámy a u vstupu mají obrázky a popisky každé z nich. Jdu se podívat podél hradeb dolů doprava k vládnímu paláci, do kterého vjíždějí vládní vozidla. Pak jdu zase zpět a začíná se zase dělat na chvíli pěkně. Zajdu udělat nějaké foto na náměstí a pak přes něj dojdou parku za silnicí. Procházím se parkem a ve spodním rohu koukám na helipady. Pak se chvíli posadím v parku a pokecám s párem z Hong Kongu, který se posadí naproti. V parku jsou fontány a pěkné záhony s květinami. Vracím se zpět do hostelu, kde kecáme Rainenem ze Španělska. Později si jdu dát večeři, kde se potkáváme s Kimem a kecáme na do 2h ráno.

Den 10

Čtvrtek 1. 8. 2013, 26°C, 10:00, Moskva / Borodino, RUS

Dnes vstávám o něco dřív okolo 8h. Dnes se chci zajet podívat do Borodina což 100km západně od Moskvy. Je to místo kde probíhaly boje s Napoleonem, 1. a 2. Světové války. Jdu na metro a jedu do stanice Běloruskaja. Vystupuji a jdu na vlakové nádraží. Musím vystát lístek u kasy. Prodavačka lístků vůbec neví, co po ní chci a posílá mě zase k jiné kase. Tak zase vystojím frontu. Tady se konečně dozvím, že do Borodina jezdí električka a lístky se kupují u vstupu z pravé strany vlakového nádraží. Tak jsem tím čekáním ztratil víc jak půl hodiny. Najdu vchod a koupím si lístek za 214 rublů. Projdu turniketem a po nadchodu se dostanu na první nástupiště. Nikde tu není nic značeno, tak nechápu, jak se v tom vyznají. S pomocí jednoho pána se dozvím, že to bude až třetí vlak v tomto směru. Čekám dalších 45 minut, než přijede ten správný vlak. Po příjezdu vypukne cpanice do vlaku za účelem urvání místa na sezení. Po chvílce jedeme a po 40 minutách jízdy zastavujeme v jedné stanici, kde v rozhlasu oznámí, že tu budeme 45 minut čekat. Tak se mi to začíná docela komplikovat a už teď mám ztrátu skoro 2h. Pak má člověk něco plánovat. Přemýšlím, jestli nemám vystoupit a raději se vrátit. Nakonec se rozhoduji dojet. Ve 14h, po 2,5 hodinách jízdy přijíždíme do snad poslední stanice, kterou je Borodino. Jdu na WC, ale to vypadá a je cítit zase jako v Indii, tak jdu raději ro roští. Pak se jdu podívat do žluté nádražní budovy na odjezdy vlaků zpět do Moskvy. Jezdí to docela často, několik jich jede okolo 17h a pak ještě ve 20h. Vyrážím na obhlídku. V tom mi přijde SMS od Alexandra. Píšu mu, kde jsem a že zpět budu až večer. Vedle nádraží na levé straně je první pomník na malém kopečku. Od nádraží vede silnice za vesnici. Jdu po ní a dostávám se na louky. Vedle silnice je pár stromů a okolo silnice po obou stranách jsou pomníky. Zajdu se k nim postupně podívat a dojdu na křižovatku. Jdu doprava na louku, kde je několik velkých pomníků. Zajdu se k nim podívat a pak se zase vracím zpět na křižovatku. Na levé straně, na začátku vesnice je jeden velký s plotem okolo. Jdu dál do malé vesničky. Vzadu nalevo je vidět ženský klášter a před ním jeden černý pomník s kanóny, který může být tak 15m vysoký. Jdu se tam podívat a pak pokračuji dále ke klášteru. Mám už málo času a do vesnice Borodino, kde je i muzeum to mám ještě 2km daleko. Tam a zpět už to nestihnou. Rozhoduji se jít se podívat na klášter. Od paní v jednom malém domku vedle kláštera se dovím nějaké informace a jdu ke vchodu. Zajdu dovnitř, kde je menší zahrada a uprostřed je kostel nebo kaple. Okolo jsou budovy, ve kterých je výstava nějakých věcí a fotografií. Kostel pomáhal za války vojákům a tak je tu výstava fotek z té doby. Po prohlídce jdu do malého krámků u vstupu, kde si koupím kafe. Prodavačka je jedna z jeptišek. Dává se semnou do řeči a po chvílce již klasicky zabrousí na téma, jestli jsem křesťan a jestli mám křížek a tak podobně. Ukazuju jí, že mám na krku svůj talisman, načež pohrdavě zkroutí hubu a odsekne pche. Říkám si, jaká je ta její víra tolerantní. Jdu ven posadit se s kafem. Je už 15h a do 17h se musím vrátit zpět na nádraží. Když tak sedím venku, zastaví se u mě paní s dotazem, jestli nevím, kde se prodávají vstupenky. Dáváme se do řeči a ona mi nabízí odvoz do Moskvy autem se zastávkou v Muzeu. No to je paráda, říkám si tak se nakonec do toho muzea ještě podívám. Jde se ještě podívat do kaple v klášteru. Čekám u vchodu, až se vrátí. Pak jdeme spolu na parkoviště a jedeme se podívat na pomníky, kde bylo hlavní velení Rusů. Potom se vracíme do vesnice Borodino. Zaběhnu se podívat do muzea. Lístek se kupuje v budově u parkoviště za 50 rublů. Pak se jdu podívat do muzea, které je za plotem. Na protější straně je louka s pomníky a bunkry z 2 světové války. Také je tu vystavený tank. Před muzeem jsou vystavené staré kanóny. Muzeum je malé a moc času nezabere. Je tu plán bojiště, spousta obrazů, zbraní, oblečení, vlajek a tak podobně. Vzadu za muzeem je jeden zarostlý bunkr, tak se na něj zajdu podívat. Hlídač z budky se mě ptá, kam chci jít. Vysvětluji mu to a tak mě nechává jít dál. Bunkr je podobný některým našim, jen je o něco málo větší.

Po prohlídce se vracím na parkoviště a pokračujeme v cestě. Po cestě se ještě podíváme na velitelské stanoviště Napoleona (Francouzů). Pak jedeme směrem do Moskvy. Je to super, aspoň se podívám na okolí a na Ruský venkov. Silnice vede pěknými vesničkami, všude jsou lesy, jezera ve kterých se místní otužilci koupají. Silnice jsou pěkné, řekl bych, že lepší než u nás. Všude okolo rostou Bolševičníky, kterých je tu opravdu spousta a zarůstají naprosto vše. Moje řidička je učitelkou a učí v nějaké vesnici severně nad Moskvou Angličtinu a Francouzštinu. Tak si pokecáme a nakonec najedeme na dálnici Minsk – Moskva. Na kraji Moskvy jsou zácpy, kvůli třem bouráčkám co jsme potkali. Jedno auto projelo 4 pruhy a zůstalo stát naštorc v protisměru dálnice. Dojedeme na okraj a na jedné autobusové zastávce mě vysadí. Rozloučíme se a já jdu na autobus. Ptám se řidiče autobusu, jestli jede na stanici metra. Jsem někde u stanice Tušinskaja. Koupím si lístek a jedu na stanici metra, kde přestoupím a vracím se zpět do centra. Mezitím se domlouváme s Alexandrem, že si dáme spicha před hotelem. Stačím jen dojet na hostel, dát si rychlou sprchu a to je asi tak všechno. Potkáváme se venku před hotelem na ulici. Už z dálky se ke mně žene se svou přítelkyní Žánou. Vymýšlí, že pojedeme k němu. No s tím jsem nepočítal a nemám vůbec nic připraveno na zítřka. Říkám, že ani nevím, kdy mi to letí. Pamatuji si jen matně něco o 1647. Jedeme až na konečnou Kotelniky a pak ještě 30 min pěšky sídlištěm. To je pěkný kus cesty. Nechápu, proč se to vždycky nakonec musí takhle zkomplikovat. Nejdřív si říkám, co budu celou dobu dělat a pak nic nestíhám. Bydlí v paneláku, vchod mají zabezpečený jak do bunkru. Doma udělají večeři a pak si povídáme o cestování a koukáme na fotky. Vypráví mi svoje zážitky z cest po USA, Austrálii a jihovýchodní Asii. Musím zůstat přes noc, z čehož jsem dost nervózní kvůli té letence. Jdeme spát ve 2h a byl to pěkný večer. Mě dají do své postele v obýváku a sami jdou do malého pokojíku vedle.

Den 11

Pátek 2. 8. 2013, 17°C, 10:00, Moskva, RUS

Probouzím se ráno a venku pěkně leje. Moc nespím a v 7h to vzdávám. Zajdu zaklepat na Alexandra. Něco mi říká, že mám vyrazit. Po své zkušenosti z Pekingu, kdy jsem vyrazil relativně brzo ráno, ale nemohl jsem najít spoj a pak byly takové zácpy, že jsem se na letiště dostal 20 min před odletem letadla. Už to nechci znovu absolvovat. Oblékne se, já se rozloučím se Žánou a jdeme spolu zpět na metro. Vyrážíme v 7:30h a na metru jsme v 8h. Platí mi kartou metro, kde se loučíme, a nabízí mi, abych kdykoliv zase přijel. No je to už 10 let co jsme se potkali v Turecku. Nastoupím do metra, zamávám mu a už mizím v tunelu. Hodinu mi trvá cesta zpět do centra a v hotelu jsem po 9h. Litím se podívat na letenku, kde zjistím, že 1647 je číslo letu a ne čas odletu. Ten je ve 14h, tudíž na letišti musím být ve 12h. Mám na to 3h a nemám ještě nic sbaleno. Musím tam být o 2,5h dříve než jsem si myslel a tak jsem rád, že jsem dal na ten můj hlas a vyrazil takhle brzo ráno od Alexandra. Rychle balím, Olga tu už není, vždy vyrazí brzo ráno a pak přes den chrápe. Jdu si dát rychlou snídani a vše vyřídím na recepci. Tady mi poradí, že nejlepší je jet na stanici metra Běloruskaja a odtud jet expresem přímo na letiště. Sice je drahý, ale vyhnu se zácpám a tak podobně. Potkávám Kima a tak se spolu rozloučíme. Jede pro sestru na letiště, ale na jiné než já. Jdu na metro a jedu do stanice Běloruskaja jako včera. Zajdu do haly a koupím si lístek na AeroExpres za 320 rublů. Ten odjíždí za 5 min. na Šeremetěvovo letiště. Pěkně mi to vyšlo a já už sedím ve vlaku. Jede se 40 min a my přijíždíme na letiště (SVO). Je 11 a já hledám, svůj terminál E. Přerovná a zkontroluju batoh a jdu rovnou k odbavení, které už začalo. Za pár minut je vše vyřízeno a já

mám v ruce palubní lístky. Mám nějaké zbylé peníze a tak se jdu podívat po nějakých suvenýrech. V centru jsem po něčem koukal, ale není tam nic, co by se dalo koupit anebo co by bylo k něčemu. Utratím z posledních 500 rublů 400 a zbyde mi 100. Koukám na něco k pití a Cola stojí 120 rublů. Vydávám se smlouvat a na třetí pokus uspěji. Utratím posledních 100 rublů a ještě s prodavačkou od stánku chvíli pokecáme rusky. Pak se posadím, vypiju Colu a dopíši deník, než se vydám do bezcelní zóny. Jdu najít, svou Gate a po chvílce už se jde do letadla. Odlétá se na poslední chvíli a v 16h už jsme v Paříži. Venku i v hale je teplo přes 30°C. V Moskvě bylo při odletu 20°C. Jsem opravdu šťastný jako blecha, konečně zase teplo. Musím zase projít celou budovou letiště a zase h svou Gate F48. Tentokrát to není tak složité a jsem tam, asi za 30 min. Chvíli počkám v hale a odbavení je na čas. Odlétáme v 18:10 h a do Prahy přilétáme v 19:30 h včetně vyzvednutí batohu. Vedle mě seděl nějaký kluk z jižní Francie. Říká, že je pozvaný na nějaký festival jižně od Prahy a prý tam jede zahrát. Je to nějaký dis žokej nebo co. Mě tohle nic neříká. Převléknu se a jdu na autobus. Jedu zase linkou AE za 60 Kč rovnou na Pražské hlavní nádraží. Cestou kecám s nějakým párem z Ostravy. Jedou z Tunisu a jsou docela černý, to já jsme zase dokonale zmrzlý. Zajdu do kasy, nic nejede, až ve 23:30 h. Musím 2h počkat. Jdu si koupit něco k jídlu do Bily. Posadím se v hale a čekám, až přijede vlak. No aspoň že je teplo. V krámě otravuje somrák, říkám ááá jsem doma. V hale je spousta baťůžkářů, což je dost rozdíl oproti zimě, kdy jsem tu většinou sám. Vlak odjíždí na čas a po hodině jízdy ve vlaku, kde všichni spí, přijíždím do Lovosic. V hale mě už čeká odvoz a po přivítání jedeme autem domů, kde jsme okolo 1h a jde se rovnou spát.

Závěr

Na své narychlo vymyšlené cestě do Ruska jsem pobyl několik dnů okolo Saint Peterburgu a Moskvy. Nakonec jsem rád, že jsem cestoval s batohem, protože v tomto počasí někde cestovat po ose a mít všude jen jeden den by bylo asi o ničem a člověk by nic z těch míst neviděl. Jednoznačně je nejzajímavější Petrohrad a jeho okolí, kde je toho tolik, že se i po 5 dnech člověk nenudí a stále je kam jít. Ubytování se sehnalo za pěkné peníze, z čehož jsem měl před cestou největší obavy. Všechno proběhlo skvěle a bezproblémově. Nikde jsem se nemusel o ničem dohadovat a tak podobně. Poznal jsem spoustu skvělých lidí a navštívil, své staré přátelé.

Celá cesta mě stála 300 eur

Letenka cca 6500

Víza cca 3000